

CHRONICLE

www.studentsummit.cz

9. března 2009

IX/XIV

JAK VZNIKÁ CHRONICLE

ROZHOVOR S MARIÍ CHATARDOVOU

REPORTÁŽ Z KRIZE

Hana Bojdová,
koordinátorka
Modelu NATO

Milí čtenáři,

dovolte mi vás přivítat na třetím dnu třetího ročníku Pražského studentského summitu.

Trojka, tak jako každá jiná číslovka, má svou vlastní symboliku. V pohádkách se hlavní hrdina ocitá na pomezí tří cest, hloupý Honza musí splnit tři úkoly, aby vysvobodil princeznu a získal půl království a pokud náhodou při svém dobrodružství ulovil zlatou rybu nebo potkal děda Vševěda, splnila se mu tři přání. V běžném konání člověka právě třetí den dochází na lámání chleba.

Po prvním dnu, který byl ve znamení očekávání a překvapení, po druhém, kdy jsme si vyzkoušeli co a jak funguje, zjistili ve svém konání a s přehledem zvládli vše, přichází den s číslem tři. Den, který předznamenává, zda cesta kterou jsme se vydali je ta správná a čeká nás půl království s hezkou princeznou či princem k tomu a budeme žít šťastně, anebo si budeme muset sbalit svých pár švestek a hledat štěstí jinde.

I Pražský studentský summit dospěl do svého třetího dne. Dnes se ukáže, zda jsme schopni překonat mnohdy skoro nepřekonatelné překážky a předpřipravit si pídu pro úspěšné zakončení ve formě bezproblémového schválení rezolucí, komuniké či jiných dokumentů, anebo zda přijde krize, ze které nebude východisko.

Přeji vám, abychom tříhlavého draka zkontrolovali a dnes, po splnění všech náležitých formalit, se mohli ponořit do bouřlivých oslav, včetně tolik oblíbeného slavnostního karnevalu.

Hodně štěstí.

Hana Bojdová

„Skutečně jsem netušila, že to jsou středoškoláci,“ říká Marie Chatardová

Pražský studentský summit probíhá již 14. rokem. Máte zkušenosti s podobnými akcemi ze Švédska či z jiných zemí?

To skutečně nemám. Když jsem byla v Bruselu, konala se tam často různá setkávání s mladými lidmi a studenty, ale s takovým konceptem jako tady jsem se setkala prvně.

Na workshopu jste strávila s delegáty poměrně krátkou dobu. Jaký dojem na vás udělali?

Velmi dobrý, je vidět, že naše vysoké školství má skutečně vysokou úroveň.

Dovolím si vás poupravit, že Modelu OSN se účastní středoškoláci.

V tom případě jsem skutečně velmi příjemně překvapená. Všechny otázky byly k věci a bylo vidět, že rozumí tomu, co jsem říkala. Skutečně jsem netušila, že to jsou středoškoláci. V tomto ohledu mám velkou zkušenost s vysokoškoláky. Učila jsem jak bakaláře, tak i magistry, a už jsem i některé mladé lidi nabírala na Ministerstvo zahraničních věcí (MZV). S mladými lidmi pracuji velmi ráda, protože jsou dynamičtí,

nemají žádné zažité stereotypy, mají svůj vlastní názor, znají velmi dobře cizí jazyky, většina již absolvovala nějaký kurz či studium v zahraničí a umí se chovat. Jediná možná výtká, která ovšem není pro všechny, protože se nedá zevšeobecňovat, je, že jsou někdy až příliš suverénní. Takováto akce jim však přináší mnohé zkušenosti, seznamuje je s praxí.

Setkala jste se s účastníky Summitu i během vašeho působení na vysokých školách či v přijímacích pohovorech na MZV? Dají se nějak odlišit od ostatních studentů?

Vím, že bych měla odpovědět, že jim to dá něco navíc. Jak jsem naznačila, hrozně nerada zevšeobecňuji. Můžete mít středoškoláky, kteří se o tom z nějakého důvodu nedozvěděli, nebo se jim to nepodařilo, aby se sem dostali. Většina z účastníků si však něco navíc odnese. Minimálně se naučí něco prezentovat. Mohou tu pokládat otázky lidem přímo z praxe. Dostanou se zde k informacím, které by museli sáhodlouze hledat na internetu.

Co byste na závěr rozhovoru delegátům a delegátům vzkázala?

Asi aby si vážili toho, co mají. Já jsem ještě bohužel z generace, která vyrůstala za komunismu. Když jsem pak jako velvyslankyně prezentovala naši zemi, říkala jsem si, že je to neuvěřitelné. Prvním afixem tedy je, aby se snažili vzdělávat i aktivně, třeba právě tady na Summitu. Kromě toho, by si měli vážít své osobitosti a zůstat takovými, jakými jsou.

-dj-

Jak vzniká Chronicle

Příprava dalšího ročníku Pražského studentského summitu začíná jen několik týdnů po skončení toho současného. Samozřejmě se to týká i jeho novin Chronicle. Určí se šéfredaktor, dá se dohromady redakce a připraví koncepcce.

Nulté číslo, které rozesíláme do škol ještě před prvním workshopem, se chystá již v průběhu srpna. Autorům se zadají články a uzávěrky, nezbyvá než čekat. Korektorský tým hoří nedočkavostí. Každý článek se musí několikrát přečíst, vychytávají se chyby a připravuje základní grafická podoba. Jen samotný proces korektur zabere minimálně týden.

V tuto chvíli přichází na řadu příprava finální grafické podoby, rozvržení, kde jaký článek bude, jaké fotky se k němu umístí, kolik vlastně bude mít stran. Co dál? Přece grafika. Letos jí má na starost Pastelka, ta ho oblékla do zcela nového kabátu. Podklady se jí dodají a ona se podobou Chronicle zabývá opět minimálně týden. Redakce a vedení Summitu dostane v těchto sedmi

dnech několik verzí, musí zmizet i ty nejdrobnější blešky, aby vše bylo dokonalé. Následuje odeslání do tisku. V tomto ročníku to byla Minolta, která se o papírovou podobu postarala. Poprvé jsme také zkusili formu „kabelkových vydání“, která se setkala s velkým úspěchem.

V průběhu přípravných setkání se vytištěné „Chrony“ přivezou ráno na Vysokou školu ekonomickou a zhruba patnáct členů Sekretariátu je musí poskládat.

Takhle to probíhá během workshopové části Summitu. Ovšem s blížící se konferencí jde do tuhého. Na slavnostní zahájení se chystají dvě varianty, jedna česká a jedna anglická, která je určená především hostům. Příprava tohoto začíná již v neděli po posledním workshopu, zalarmuje se anglický korektorský tým, český samozřejmě pracuje také.

Takhle to vypadá vše krásně a bezproblémově, ale není tomu tak vždy. Selže anglická korektura, v tiskárně špatně vytisknou barevnou titulku, ale pro vás to vypadá dokonale. Tak by to mělo být.

Po zahájení, kdy se valná většina Sekretariátu ubírá domů k zaslouženému odpočinku, my, redakce „Chronu“, a ti, kteří hodnotili projevy, odjíždíme do hotelu Hilton Prague strávit část noci nad přípravou čísla pro první jednací den. Dlouhou dobu trvá, než nainstalujeme tiskárnu, aby pracovala správně, místo fotek nebyly černé čtverce, odpovídala grafika, zkrátka nebyla nikde chyba. „Chron“ je připravený, ale tiskár-

na evidentně nehodlá spolupracovat, což je hlavní důvod, proč jste výtisky dostali až v pozdním odpoledni. O nervy je například, když vyjede strana A4 ve velikosti A3 – maxi „Chron“... Nebo jen celá černá strana. Ostatně na výsledek „černé podoby“ se můžete podívat na jednom z obrázků. Jedna z mnohých humorných situací byl moment, kdy tiskárna „vyplivnula“ stranu, na které v nadpisu stálo „Najděte deset rozdílů“... Pod nadpisem bylo zhruba deset fotek, jedna jako druhá, ČERNÁ! Potom jsme se tomu jen smáli, ale první dojem k smíchu nebyl.

Jeden den „Chron“ nevyšel a museli jste na něj čekat. Víte proč? Tiskárna stávkovala.

Přicházíme první (okolo šesté ráno), odcházíme poslední. Ale děláme to rádi. Když potom vidíme „Chron“ hotový, říkáme si, že to stálo za to.

Letos se s „Chronem“ loučím. Předávám žezlo dál.

Z mého místa děkuji celé redakci za spolupráci. A někdy napřečtenou!

-mb-

- Ve dvou se to lépe láme.
- Lže, jak když tiskne.
- Kašleme na to, dáme tam velkou fotku.
- Press ladies... překlad – holky tlačky.
- Není jich dost vytištěných... a tak to zrecyklujeme jako Metro – pošli to dál.

Reakce, která zazní

Dozněl proslov zástupce Korejské lidově demokratické republiky a sálem Obecního domu se ozval smích a potlesk. Jižní Korea je tím zděšena – jakoby se opakoval scénář z třicátých let 20. století, kdy svět také tleskal totalitním režimům.

Napětí, jež dnes na Korejském poloostrově panuje, je v podstatě důkazem neschopnosti severokorejského režimu. Jižní Korea totiž po nástupu prezidenta Li Mjung-Baka upustila od takzvané slunečnicové politiky vůči KLDR. Po dobu jejího průběhu totiž Korejská republika uvolňovala většinu svých nemalých výdajů určených rozvojem zemím právě KLDR. Změny rozvojové pomoci realizované po nástupu nového

jihokorejského prezidenta do úřadu mají za cíl normalizaci vztahů se Severokorejským režimem. Jedním z prováděcích opatření je rovnoměrné rozdělení peněz mezi rozvojové státy. Logickým dopadem je tedy i snížení reálné finanční pomoci putující do KLDR.

Zastavení finančního toku do Severní Koreje vyvolalo její nepřátelské reakce, mezi něž lze počítat zvýšení intenzity zkoušek balistických střel, vypovězení všech bilaterálních smluv a vojenské aktivity na hranicích s Jižní Koreou. Komunistický režim Severní Koreje se svými hrozbami snaží vyvolat strach v demokratickém světě. Je si totiž vědom toho, že bez prostředků získaných z humanitárních a rozvojových

programů nebude schopen delší existence. To ukazuje na správnost našeho postupu a zároveň potvrzuje důvod pádu komunistických režimů v Sovětském svazu a jeho východoevropských satelitech.

Korejská republika se proto již nehodlá navrátit k politice ústupků a věří, že je načase, aby se světové mínění poučilo z historie. Pokud budeme pokračovat v úspěších a vyhýbat se chybám z minulosti, můžeme doufat, že páteční projev delegáta KLDR byl zároveň posledním úspěchem totalitního a tyranického režimu KLDR.

Děkuji redakci Chronicle za otisknutí tohoto příspěvku.

Michal Říha,

delegát Korejské republiky v GA

Reportáž psaná před obědem aneb o kuloárech, (ne)schopnosti a euronudě

Přišel den druhý a s ním i krize! Rada bezpečnosti napodruhé zanesla krizi v Dárfúru na pořad svého jednání. „Neproduktivní“ oficiální jednání delegáti raději přerušili a odhlasovali si obvykle úspěšnější variantu jednání – oblíbené „kuloáry“. Místnost se ihned vyprázdnila a v hotelovém atriu se utvořily hloučky, z nichž se linulo tajemné ševelení.

Následně se krizí v oblasti dlouhodobých eskalací, či spíše jedné velké dlouhé eskalace, začalo zabývat i Valné shromáždění. Francie se staví proti vydání Umara Bašíra. „Je deklarační omyl? Ne, je to přímo smysl,“ domnívá se delegát Íránu. Diskuze nabývá na emociích, předsednictvo z moci jemu náležející omezuje – či spíše reguluje, jak my v Evropě rádi říkáme – dobu pro vystoupení na 30 vteřin.

„Velká libyjská socialistická džamahírije děkuje USA!“ Leč nadšení je předčasné, v zápětí velký socialistický delegát deklaraci navrženou Spojenými státy rozcupuje.

Jednání však náhle přerušuje zpravodajství Krizové tiskové agentury! Sličná a přísně vyhlížející zpravodajka Sue Rašíd informuje o nejnovějším vývoji krize v Dárfúru, kde se již tak strašná situace nadále zhoršuje, a přerůstá pomalu v humanitární katastrofu. Inu, nic nového. Jednotky UNAMID (*Mise OSN v Dárfúru, pozn. redakce*) postrádají potřebné vybavení. O něco větší šanci na probuzení zájmu dá-

vají informace o smrti francouzského vojáka. Vyburcuje konečně tato událost státy EU k posílení mise EUFOR? Možná, ale k čemu to, když stejně nesmí překročit hranici a v klidu tak přes ni mohou sledovat dění na její druhé straně. Cynismus, nebo smutná realita? Posuďte sami.

Po zhlédnutí spotu členové Rady bezpečnosti popadají výtisky krizových čísel Chronicle a peláší ze sálu Valného shromáždění, kam jsou ke sledování brake news přizváni, do své zasedací místnosti. Po chvíli se rozhodnu odebrat do redakční místnosti. Cestou mě málem srazí imperialistická F-16 tryskem vylétnuvší z jámy lvové. Ano, řeč je velvyslanci USA, jenž vyběhá ze sálu Rady bezpečnosti. Ptám se sám sebe – kam asi běží? Snad nějaké tajné jednání? Leč odpověď je někdy jednodušší, než se na první pohled zdá. Po několika vteřinách se na témže místě srážíme znovu.

Letoun F-16 ale metamorfoval, z amerického dravce se stala česká kachna, totiž Alka L159. Důvod změny je jednoduchý. Delegát totiž klopí zrak na mimořádné vydání Chronicle. Hlavně vstřebat data a vymyslet strategii, najít spojence a přebít argumenty případné protivníky. Bod varu ve Valném shromáždění pomalu polevuje. Lukrativní téma konfliktu na súdánsko-čadských hranicích mu totiž přebrala Rada bezpečnosti, když se napodruhé uráčila o něm jednat. Mrcha!

Francouzi ale neradi parohy. A to nejen prezidenta Sarkozy. Je to snad proto, že mají ve znaku galského kohouta však?! Vyslanec Francie navrhuje, aby se plénum krizí zabývalo alespoň nepřímo v rámci projednávaného bodu agendy – Eliminace mezinárodního terorismu. A částečně uspěl. Velká Británie a Francie ruku v ruce (sic!). A s nimi USA. Kdo jiný, posilujeme přeci transatlantické vazby. Díky, Baracku! Opozicí jim je překvapivě Čína s Ruskem.

A co se děje v HRC? Velké děja vu! „Sundejte si brýle a začněte jednat,“ vyzývají USA Čínu. K euroamerické ose se přidávají i zástupci humanitárních organizací.

„Musíme tam dát, že odsuzujeme masakr dvou tisíc civilistů,“ říká o pár chvil později v kuloárně diskuzi delegát USA v SC. „Jaký útok na uprchlický tábor? Nic takového se tam neodehrálo,“ odporuje Čína. „Byl to protiteroristický útok,“ obhajuje následně „nemasakr“. „Už jen kosmetické úpravy návrhu rezoluce a po obědě bude hotova. Nebo ještě před obědem,“ krotí svůj apetit velvyslanec USA.

Od členů předsednictva Rady EU se dozvídám, že evropští ministři se také nenudí. Rozhodují se tam přesunout, abych okusil atmosféru strhující diskuse o návrhu směrnice o délce pracovní doby. Kontrast trochu nahrávající kritikům „eurobyrokracie“,

Pokračování ze strany 3

uzurpátora naší suverenity a české státnosti. Avšak podobné a mnohdy daleko větší kontrasty přináší i svět reálné diplomacie. Kdyby všichni jednali podle selského rozumu a svého nejlepšího vědomí a svědomí, jak praví naše ústava, bylo by vše tak jednoduché. Leč od idealismu zpět do reality. Prostě to tak není!

Cestou do Palmovky – arény, v níž se bijí euroministerští gladiátoři – mě však

čeká setkání, které mě vytrhne z omylu. Velký bratr jménem EU totiž nikdy nezahlál, byť jeho aktivita není vidět ani slyšet. Pod suchou a tvrdou slupkou se totiž někdy mohou skrývat sladké a zdravé prospěšné plody. Zatímco oficiálně se jedná o tom, „zdali občané EU pracují moc anebo málo“, pod povrchem vzkvétá blahorodá iniciativa. Nejde o žádnou byrokratickou konspiraci, ale o řecko-portugalské představení, k němuž se schyluje. Bude z něj drama nebo komedie? „Rozhodne, jestli

seženeme peníze,“ říká střízlivě ministryně.

„Ve starověku to měli jednoduché,“ napadá mě. Při nejhorším rozhodl deus ex machina. Mají v Bruselu také „boha na jeřábu“? „Kdo nebude chtít platit, konstruktivně se zdrží,“ vytrhují mě z úvah sličné ministryně. Uspěje jejich návrh? Vytrhne EU tradičně se dohadující Radě bezpečnosti trn z paty? Uvidíme po obědě.

-dj-

Perličky

- Paní velvyslankyně Súdánu, vy mě udivujete snad ještě více než delegát Číny.
USA, HRC
- ...a já si stojím za tím, že naši zaměstnanci znásilňovali vaše občany.
Amnesty International, HRC
- Lidé tam žijí v hnusném smradlavém brlohu, kde dostanou jen chléb se solí a když se podaří, tak i loupáček.
Slovensko, HRC
- Když jsem 27 ministrů v jednom, mám nárok na 27 svačín?
Evropská společenství, WTO
- Řekl jste zde, abychom si zametli před vlastním prahem, ale mi si nemáme před čím zametat!
Zimbabwe, WTO
- Děkuji za udělení slova, vždycky mám rád poslední slovo, alespoň před coffeebreakem...
Zimbabwe, WTO
- Když do vás buší, tak si taky bouchněte... a nebo to vydržte!
Gruzie, WTO
- To bylo takovým malým ideologickým nápadem, spíše ideovým... vlastně jen takovým nápadem.
neznámý delegát
- Omlouvám se za to, že jsem označil svého prezidenta za teroristu.
Madagaskar, GA
- Bod číslo 2 rezoluce je Trojským koněm USA, kterého se tam snažily propašovat.
RF, GA
- Já bych byl rád... ne, omyl... já bych byl velmi nerad!
KLDR, GA
- No tak to oznámím jako špatnou viditelnost, ne jako pobíhání somálského delegáta.
Lucie Pávková, tajemnice GA
- Musíme spolupracovat na uzavření redaktorů.
UK, SC
- My nebudeme říkat, vy jste ti špatní, vy koušete.
RF, SC
- Pozměňovací návrh (Číny k britské rezoluci) by se mohl nelíbit...
USA, SC
- Doufám, že inspektoři MAAE budou moci pobíhat po reaktorech dlouhodobě.
UK, SC
- Z jeho úst padala spolupráce, schopná slova.
Indonésie, SC
- Bude zapsáno v historii, že jsme tuto kompromisní rezoluci vetovali.
RF, SC
- Panama doufá, že už mají všichni stálí členové Rady svůj make-up hotový.
Panama, SC
- Já zde musím tvrdě stát (*sedící velvyslankyně Francie*)... já budu taky tvrdě sedět...
Francie, SC
- Jsem si jista, že naši spojenci přes Atlantik by s námi souhlasili. Kdyby nás poslouchali.
Francie, SC
- Tato slova slibují šťastné, krásné a optimistické zítřky.
Indonésie, SC
- Jakmile delegát Íránu přišel, celé naše jednání se obrátilo o několik set stupňů.
Čína, SC
- Vaše Excellence, nebylo vám uděleno slovo... tedy bylo vám uděleno slovo, ale ne, abyste reagoval na neexistující reakci...
Michal Thim na USA, které „reagovaly“ bez udělení slova na Čínu, SC

Model OSN

RADA BEZPEČNOSTI (SC)

Nedělní jednání na půdě Rady bezpečnosti začalo projednáváním 2. bodu agendy Situace v Demokratické republice Kongo. Poklidnou atmosféru v místnosti však narušila náhlá zpráva KTA informující o současném vývoji v oblasti soudánsko – čadských hranic a poukazující na nutnost se daným problémem zabývat. Proti přerušení projednávání schváleného bodu agendy a zařazení mimořádného bodu týkajícího se právě vyslechnuté krize v Africe se ostře stavěl velvyslanec Čínské lidové republiky podporovaný ze strany JAR. Ačkoliv byl návrh Libye, tedy zabývat se současnou situací v Súdánu a Čadu, nejprve vetován ze strany ČLR, po podání návrhu nového velvyslancem Ruské federace (pod názvem Aktuální krizová situace na soudánsko-čadských hranicích) došlo k jeho přijetí. RB se následně velmi energicky pustila do řešení nově vzniklého sporu.

Již na počátku se ukázaly nejspornější body celého jednání, které se následně staly

kameny úrazu v hledání klíčového konsensu všech členských států Rady bezpečnosti. Celá situace byla komplikována také faktem, že před několika dny byl oficiálně vydán Mezinárodním trestním tribunálem (ICC) mezinárodní zatykač na soudánského prezidenta Umara Bašíra.

Dopolední část jednání byla ukončena navržením komuniké ze strany Indonésie a Libye, podporovaná garanty Čínskou lidovou republikou a Ruskou federací. Samotné projednání dokumentu bylo následně ponecháno na odpolední část nedělní konference.

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ (GA)

Nejpočetnější orgán Modelu OSN začal svůj druhý jednací den pěkně zostra a dynamicky. Na pořadu dne byl dnes už diplomatický evergreen – byť stále aktuální a neustále se proměňující – a sice eliminace mezinárodního terorismu. Krátce po zahájení jednání ale jeho kontinuitu narušil videovstup zpravodajské Krizové tiskové agentury. Delegáti v něm byli zpraveni o eskalaci konfliktu na čadsko-súdánské hranici a v soudánském Dárfúru. Vývoj po útoku na tábor vnitřně vysídlených osob v této dlouhodobě neklidné oblasti totiž hrozil přerůst v humanitární katastrofu.

V plénu Valného shromáždění zprávy vyvolaly silnou a mnohdy i emotivní odezvu. Po vzrušené diskuzi v kuloárech jednání opět přerušilo poselství generální tajemnice. Napětí poté ještě vystupňoval návrh deklarace, který rychle předložil delegát Spojených států. Dokument totiž obsahoval kontroverzní charakteristiku konfliktu, neboť jej označoval za genocidu. Zdá se, že

to mělo pozitivní dopad, protože se jednání začala posouvat konstruktivním směrem.

Na řadu se ovšem dostal třetí videovstup, na který již tradičně dorazila i Rada bezpečnosti. Po zhlédnutí vstupu SC přehodnotila svůj předchozí zamítavý postoj a rozhodla se otázkou zabývat. Delegát Francie se však nevzdal a navrhl, aby se delegáti nadále k situaci v Dárfúru vyjadřovali v rámci projednávaného bodu agendy, tedy v debatě o mezinárodním terorismu. Komplexnější návrhy přinesla i rezoluce posléze předložená Chorvatskem, na kterou se nakupila řada pozměňovacích návrhů. Jeden z nich – pro mnohé země kontroverzní – přinášel novou definici mezinárodního terorismu. Valné shromáždění jej však zamítlo a na znění rezoluce se dohodlo až po projednání všech návrhů. Rezoluce zabývající se eliminací mezinárodního terorismu byla po dlouhých a náročných jednáních nakonec jednoznačně přijata a žádný ze zástupců se nevyjádřil proti tomuto dokumentu.

Partneři Modelu OSN

Generální partner

Hlavní partner

Informační centrum OSN v Praze

RADA PRO LIDSKÁ PRÁVA (HRC)

Druhý jednací den začal diskuzí nad bodem agendy Lidská práva migrantů v uprchlických táborech. Středem jednání se stal byrokratický proces přijetí migrantů do uprchlických táborů, ve kterém na jedné straně stáli delegáti VB a JAR hájící zachování současného systému a kvót, a na druhé straně státy obhajující zjednodušení tohoto procesu, v čele s Argentinou.

Probíhající debatu narušily nové zprávy o nečekané krizi v oblasti soudásko-čad-

ských hranic. Delegáti šokováni novým vývojem událostí se rozhodli přerušit probíhající agendu. Kvůli eskalaci násilí v regionu a z toho vyplývající hrozbě katastrofálního vzrůstu počtu uprchlíků a IDP's (*vnitřně vysídlených osob, pozn. red.*) se členské státy rozhodly řešit možné dopady na postavení civilistů a jejich práv. Prvním krokem v tomto ohledu bylo pak přizvání zástupců obou stran sporu. Súdán poskytl Radě zvláštní velvyslankyni, která objasnila stanovisko své

vlády. Této možnosti však nevyužila čadská vláda, s jejímž stanoviskem jsme se přesto mohli seznámit písemnou formou.

Ve věčejších jednáních byly znát zejména sféry vlivu Číny, jejíž delegát si opravdu zaslouží naši chválu. Mezi další delegáty jejichž mimořádnou aktivitu je třeba zmínit, patří delegátky USA a Kanady a Vysoký komisař OSN pro uprchlíky.

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ RADA (ECOSOC)

Druhý jednací den pokračoval projednáním druhého bodu agendy, který byl rozjednan již večer předchozího dne – Věda a technologie pro rozvoj. Jednání, která probíhala celé dopoledne, byla střídána kuloárními jednáními, při kterých delegáti museli využít svých vyjednávacích schopností při sepisování rezoluce k tomuto tématu. Práce

na rezoluci byla přerušena těsně před obědem žádostí z Valného shromáždění. ECOSOC byl vybidnut k vypracování expertízy v oblasti vzdělání a vzdělávacích programů v souvislosti s bojem proti mezinárodnímu terorismu, který byl nazván Odbornou zprávou Hospodářské a sociální rady o nástrojích v boji proti mezinárodnímu terorismu.

O tomto požadavku Rada poté hlasovala a byl přijat. Po přestávce na oběd jsme tedy přikročili k projednávání této problematiky a poté byla Valnému shromáždění zpráva předána, což nám umožnilo návrat k projednávání druhého bodu agendy, ke kterému jsme ke konci jednacího dne přijali již zmiňovanou rezoluci.

KOMISE PRO UDRŽITELNÝ ROZVOJ (CSD)

V Komisi pro udržitelný rozvoj se po dlouhém období spolupráce a přátelských debat nad mnohými důležitými dokumenty zcela změnilo klima. Delegát KLCDR navrhl článek o kontrole nadnárodních společností, po kterém se strhla živá a mnohými ideologickými koncepcemi okořeněná debata. Je s podivem, že žhavá kritika nadnárodních korporací se strhla nad tak nevinně znějícím tématem, jakým

jsou vodní zdroje. Intenzivně se do debaty zapojili zejména delegáti Turecka, KLCDR, USA a Panamy. Věříme, že i v dalším průběhu jednání se setkáme s takto pozitivním přístupem delegátů k jednání.

jsou vodní zdroje. Intenzivně se do debaty zapojili zejména delegáti Turecka, KLCDR, USA a Panamy. Věříme, že i v dalším průběhu jednání se setkáme s takto pozitivním přístupem delegátů k jednání.

SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ ORGANIZACE (WHO)

První jednací den byl na pořadu jednání ve Světové zdravotnické organizaci první bod agendy – Zdravotní rizika migrace. Během odpoledne studentiti jednali o rezoluci navržené delegátem Chorvatska. Při jednání padlo ze strany zástupců států mnoho pozměňovacích návrhů. Delegáti po dlouhé

a věčné diskuzi těsně před koncem jednání dokument schválili.

Dopolední část druhého jednacího dne byla ve znamení hádek a krize. Velký spor se rozhořel mezi zástupci Íránu a Spojených států amerických. Oba se velmi často vzájemně napadali. Klid mezi oběma pány

se snažili sjednat delegáti Chorvatska, Číny a Španělska, většinou však neúspěšně. Těsně před obědem se situace uklidnila a výbor se vrátil k projednávání deklarace o zdravotních rizicích migrace. Krize v Súdánu se zatím na půdě WHO výrazněji neprojevila, delegáti však o situaci jeví zájem.

SVĚTOVÁ OBCHODNÍ ORGANIZACE (WTO)

Během ranního jednání Světové obchodní organizace visely kolty proklaté nízkou. Výstřely jednotlivých ministrů, směřované především na ministra Indonésie, odsunuly jednání ohledně snižování vnitřních subvencí na vedlejší kolej. Proti Indonésii, státu předsedajícímu skupině

G33 čítající 46 států, se postavily snad všechny státy. Jen Venezuela se nebála veřejně podpořit ministra, který nakonec stejně, pro uklidnění atmosféry, opustil místnost. Jednání o snižování vnitřních subvencí (patří do prvního bodu agendy – Liberalizace zemědělství) dospělo do

patové situace a proto jsme se rozhodli přejít k dalšímu bodu agendy, Liberalizaci služeb, neboť všechny naše dohody budou zapsané v ministerské deklaraci, kterou budeme schvalovat až na konci konference.

Model NATO

Another year over

So this is it. Model NATO has successfully survived its third year. Let's have a look at some of its highlights.

Delegates of Model NATO drew attention to themselves during the Opening Ceremony with their speeches, many of which were among the best. They proved that speaking in English can be an advantage, rather than an obstacle to persuasiveness. After the Opening, they had a working dinner with H. E. Mr. Štefan Füle, who engaged in an interesting discussion with them and provided a very useful insider-perspective.

On Saturday, the delegates firstly had to deal with a question of agenda – which topics it should include and what should be left out? Finally, they agreed on this agenda: (viz agenda)

There was no diplomatic break-through achieved – neither in the question of

Afghanistan, nor in the topic of new relations with Russia. Hungary came with a bold proposal to reform the NRC and adopt a concept similar to the PJC, which provided a ground for debates with Russia in the past; it was impossible to reach a consensus on this matter. Overall, two major standpoints occurred in the NAC – a more pro-Russian one, represented by Germany, France and especially Italy. And then there was an anti-Russian approach, taken by the USA, the UK and Hungary – to mention its strongest advocates.

Sunday began with a working breakfast, which took place in the luxurious Café Imperial. The ambassadors used it to prepare for a discussion about energy issues, which was on a schedule after that. When they came to the Hilton hotel, they found out there is a crisis taking place on the Chadian-Sudanese border; nevertheless, they proceeded to discuss the energy issues – the “Russian line of division” played a major role also in this discussion – it actually appeared in all of the topics that were debated at the North Atlantic Council.

The delegates were pragmatic and ready to abandon an item on the agenda, if they saw there was not enough goodwill to make a substantial move forward. But was there any real progress made, then? We shall find the answer in the Final Communiqué!

Statement of the Model NATO Secretariat

On a special secret meeting of the Model NATO Secretariat which was held in an even more secret location, we have reached following consensus. All of our Ambassadors have done a great job! The task of deepening mutual relationships remains to be dealt with tonight. See you there!

Model NATO Partners

Model NATO is co-sponsored by the North Atlantic Treaty Organization

Main Partner

British Embassy
Prague

Prague Security
Studies Institute

Behind the scenes: The visit of the Ministry of defense

The youngest descendant of the Prague Model United Nations has been doing well so far and keeps dynamically improving. One of the aspects in which Model NATO stood out this year was its rich program of contextual events.

Still, the visit at the Ministry of Defense was something quite extraordinary. Having been greeted by the Deputy Minister of Defence, Mr Padělek, the Directors of multiple Divisions proceeded to explain the delicacies of their respective areas of duty, be it the education system of the armed forces or both political and military frameworks of military operations. Indeed, there is hardly anyone in the Czech Republic who could claim to have more experience on these issues: but even though the presentations were extremely informative, I believe that we arrived at

the real peak of this event when the Deputy Chief of General Staff, Mr Halaška, ordered the operator to connect us with commanders of various Czech military missions in Kosovo (KFOR) and Afghanistan (KAIA, URUZGHAN & PRT LOGAR) in order to allow us to ask questions and obtain concise explanatory answers immediately. Quite frankly, this was by

far the most astonishing part; it outshone the subsequent discussion with all the members of the panel by default, no matter how interesting the debate may have been. A close match, though: one usually doesn't hear highly informed practical opinions regarding the possible introduction of EU armed forces, the problematique of overseeing private military contractors or the real transaction cost of our missions abroad.

The moral of the story is that even though some of the delegates of the North-Atlantic Treaty Organization could have acted in an ill-advised manner the day before yesterday, they did it while being extremely well-informed.

Fortunately, while demeanour is a matter of moment, knowledge extends further – and the credit is entirely on the Ministry of Defense's side!

Photo Gallery

Model EU

Partneři Modelu EU

Generální partner

NIZOZEMSKÉ VELVYSLANECTVÍ

Hlavní partner

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

Botschaft
der Bundesrepublik Deutschland
Prag

planpolitik

Guantanámo končí, kde skončí jeho obyvatelé?

Odpovědi jednotlivých členů Evropské unie na kontroverzní otázku zrušení věznice Guantanámo se značně liší. Duel spolu svedli ministři Rakouska a Lotyšska.

Tento příspěvek se snaží zachytit rakouský pohled na potenciální přijetí amerických vězňů a azylantů, kteří během následujícího roku ukončí svůj „ozdravný pobyt v americkém sanatoriu“ na Kubě.

V úvodu je korektní poznamenat skutečnost, že Amerika doposud neposlala do Evropy žádnou oficiální prosbu o pomoc vyřešit tuto nestandardní situaci. Diskuzi nad problematikou přejímání vězňů tedy nerozvířila Amerika, ale spíše se o to zasadila média s pomocí organizací hájících lidská práva. Netrvalo však dlouho a evropští politici se tímto tématem začali zabývat, přestože k tomu doposud nemají relevantní impuls.

Rakousko patří ke státům, které vyjádřily striktně odmítavý postoj k přejímání zodpovědnosti za vězně a azylanty z Guantanáma. Na druhou stranu je důležité připomenout, že v otázce terorismu souhlasíme s úsilím mezinárodního společenství o utlumení teroristických tendencí. Mimo to rakouská vláda plně podporuje společné mezinárodní aktivity sledující eliminaci terorismu. Výše zmíněná americká základna na Kubě do těchto charakteristik ale bohužel nespádá. Její vznik totiž vzešel čistě z iniciativy Spojených států, a proto mezinárodní společenství není povinno následky takového jednání řešit. Pokud Spojené státy americké zažádají Evropu o pomoc, měly by si evropské státy samy zvolit, zda-li hosty z Guantanáma přijmou nebo ne.

Jak bylo již uvedeno, rakouský postoj k přijímání zodpovědnosti za vězně je od počátku těchto úvah odmítavý. Projekt na Guantanámu byl již od počátku své existence problematický. Nejvážnějším přečinem spojeným s existencí věznice je nepopíratelné porušování lidských práv v podobě skandálů se šikanou a nehumánním zacházením s vězni. Dalším závažným problémem je nedostatečné zakotvení věznice v mezinárodním právu. V tomto ohledu

bychom snad mohli přimhouřit oči díky skutečnosti, že je terorismus fenoménem moderní doby. Nejdůležitějším problémem je ale fakt, že Spojené státy americké na sebe vzaly roli ochránce a spasitele světa a bez obsáhlejší konzultace se samy vrhly na řešení problematiky terorismu. Úmysly byly jistě ryzí, provedení však chabé a nesystémové.

Nejsmutnější na celé záležitosti je, že USA platily za největšího světového propagátora demokracie, zatímco do svého výchovného ústavu umísťovaly většinu podezřelých bez soudu a za nelidských podmínek. Rakousko chce zdůraznit, že je nutné v otázce terorismu postupovat společně a koordinovaně. Pouze multilaterální spoluprací států a institucí můžeme proti tomuto problému úspěšně bojovat.

Jedním z důvodů, který nutí Rakousko setrávat na svém záporném přístupu, je existence důkazů o tom, že se část vězňů, jež byla z Guantanáma propuštěna, napojila do teroristických sítí. Rakousko nehdlá hazardovat s bezpečností svých občanů a chápe ostatní státy mající obdobné obavy. Z tohoto důvodu ostatně internaci vězňů na území USA odmítlo i několik amerických guvernérů. A to je Amerika zemí neobyčejných možností!

Ze všech výše zmíněných důvodů, a především z hlediska bezpečnostního, Rakousko zastává názor, že by si evropské státy měly uvědomit rizika spojená s přijetím vězňů z Guantanáma.

*David Gabriel,
ministr Rakouska v EU*

Celý koncept „détenčního zařízení“ v kubánské zátoce Guantanámo hýbe světovou politikou již od svých počátků. A právem. Pochybnosti vzbuzoval především právní status jak základny samotné, tak uvězněných. Bushova administrativa neměla právo vyšetřovat či soudit lidi podezřelé z terorismu na území Spojených států, proto tato dislokace. Dalším zdrojem po-

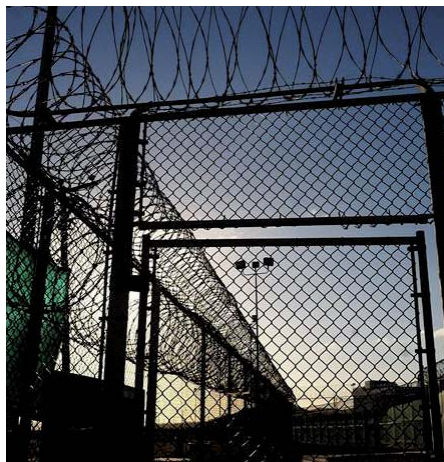
Pokračování na straně 10

Pokračování ze strany 9

chybností se staly vyšetřovací metody, již mezinárodně dlouhou dobu zakázané ve většině zemí západního světa. Nedůvěru vůči Spojeným státům prohlubovala též skandální armádní pochybení, ať už se týkají chybných leteckých útoků na civilisty v Afghánistánu či otřesných praktik v irácké věznici Abú Graib.

Všechny tyto skutečnosti nadále stigmatizují zahraniční politiku nejen Spojených států, ale i snahu jejich aliančních spojenců v boji proti globálnímu terorismu. Výše uvedené skutečnosti pramení již z charakteru řešení, vyšetřování a vypořádání se s lidmi podezřelými z terorismu, bohužel přetrvávají. Plány na uzavření Guantánama sice proklamoval již George W. Bush, ale zvláště ohledně konečného data byla jeho vyjádření vždy vágní a nejasná. Důvodem snad mohla být „texaská“ verva, kterou se snažil uplatnit v boji proti terorismu či úsilí o konzistenci svých postojů. Jeho nástupce Barack Obama již ve své kampani americkým voličům sliboval uzavření základny. Jeho zvolením voliči dali najevo touhu odmítnout agresivní a hegemonickou zahraniční politiku minulé administrativy. Obamovo zvolení znamená šanci na větší sebereflexi a přehodnocení pojetí zahraniční politiky. Uzavření Guantánama je jedním z prvních nezbytných kroků k obnovení důvěry světa ke Spojeným státům.

Lotyšsko, jako relativně nový člen euroatlantických struktur, bylo, je a bude loajálním partnerem svých aliančních partnerů. I proto zcela chápeme americkou žádost

o pomoc s umístěním osob podezřelých z terorismu. Do zemí, ze kterých pocházejí, se kvůli obavám o své životy vrátit nemohou. Naše pochopení zvětšuje i náročnost dnešní doby.

Musíme si přiznat, že ekonomická a finanční krize velmi silně postihují i lotyšskou ekonomiku, která prochází největší recesí v období naší samostatnosti. Jak Lotyšsko tak i Spojené státy v čele s Barackem Obamou stojí před mnoha nelehkými úkoly, jejichž řešení není v moci jednotlivců. Je nutné si uvědomit, že klíčem k překonání těchto výzev je především spolupráce. Skutečné přátele a spojení totiž poznáme především v dobách, kdy se nedaří. Proto se Lotyšsko i přes hrozby ekonomické recese rozhodlo výzvu svého spojence z NATO, přijmout. Otevřeně si přiznejme, že v době globální recese Guantánamo není na rozdíl od záchranu národních ekonomik prvořadou prioritou. Na druhou stranu Obama tento problém Bushova dědictví musí

promptně řešit, aby se mohl plně koncentrovat na regeneraci americké ekonomiky.

Naše země se plně ztotožňuje s předsedou Evropské komise José Manuelem Barrosou, jenž počátkem února na prosbu USA reagoval jednoznačným vyjádřením. „Musíme našim americkým přátelům pomoci,“ řekl tehdy.

Lotyšsko je připraveno dostát svým závazkům. Nejdříve ale musí vyřešit dva dosti problematické body, které v souvislosti s možným přijetím vězňů vyvstaly. Prvním je právní hledisko, tím druhým pak otázka financí.

Ministr spravedlnosti Gaidis Berzins již zadal svému úřadu vypracování právní expertízy, zda-li jsou převoz a ubytování vězňů na území Lotyšska slučitelné s mezinárodním i lotyšským právem. Šéf lotyšské vězeňské služby Valdis Pukite zase upozornil na značné finanční náklady spojené s převzetím osob z Guantánama. Financování bude o to složitější, že podle plánu ekonomické stabilizace budou sníženy rozpočtové výdaje o 25 procent ve všech oblastech s výjimkou zdravotnictví. Jistým východiskem je možnost finanční spolupráce s USA či ostatními státy, které se budou podílet na plnění euroatlantických závazků.

V současnosti se čeká na zahájení intenzivnějších jednání zástupců Evropské unie a Spojených států. Velkou nápovědou v tomto ohledu může být návštěva amerického prezidenta v Praze, kde by měl pronést svůj první evropský projev.

*Pavel Krchňák,
ministr Lotyšska v EU*

Rozhovor s Lucií Polívkovou, ministryní Portugalska v Radě EU

Na úvod se tě zeptám, protože vím, že se Modelu EU neúčastníš poprvé, jak v průběhu prvního dne hodnotíš letošní ročník, a požádám tě, abys jej srovnala s tím loňským?

Loni jsem se s podobným typem modelu setkala poprvé. První ročník bude vředycky prvním. Ale myslím, že to probíhá dobře, a že se všichni vžili do svých rolí. Bude to zajímavé, byť trochu jiné než loni.

Můžeš srovnat ministry, kteří se Modelu účastnili již loni? Je mezi nimi ně-

Pokračování na straně 11

Pokračování ze strany 10

jaký markantní rozdíl, nebo to není na jejich vystupování znát?

Určitě je znát nějaký rozdíl mezi těmi, co se projektu účastní první rok, a těmi, co již nějaké zkušenosti mají. Trošičku je ale háček v tom, že se, byť jen lehce, změnil jednací řád, takže „starší“ delegáti mají problém s tím, že požadují procedury, které již nejsou povolené. Noví delegáti tak v tomto ohledu mají menší výhodu.

V letošním roce zastupuješ stejně jako v tom minulém Portugalsko. Znamená to, že ses s ním ztotožnila?

Hrozně se mi líbila komunikace s ambasadou. Příprava byla naprosto perfektní. To byl asi ten největší důvod. Potom možná taky trochu lenost, protože materiálů, co nám dodali, bylo skutečně hodně. Řekla jsem si, proč to nevyužít i letos, díky čemuž jsem si ušetřila spoustu práce, protože ten stát již přeci jen trochu znám. Pak mě také napadlo, jaký by to byl pocit, kdybych měla jiný stát, a stejně jedním očkem koukala na

Portugalsko, jestli náhodou nehlasuje jinak, než by mělo (*smích*).

Pokud vím, jsi studentkou evropských a bezpečnostních studií. Dává ti Summit ke škole něco navíc a jsou tvoji vyučující schopni to nějak zhodnotit?

To přesně neumím říct, protože evropská studia jsem již vystudovala a neměla jsem tedy šanci to nějak s profesory konzultovat. Určitě mi to ale pomáhá osobně minimálně v tom, že jsem si upravila svůj náhled na unii. Pochopila jsem, nakolik jsou určitá jednání složitá. Člověk si v reálném životě kolikrát říká, „jak tohle mohl někdo schválit“, a přitom nalezení kompromisu i jen v počtu 27 států je někdy až neuvěřitelný výkon.

Pojďme k aktuálnímu dění. Dotkli jste se při jednání v Radě EU vývoje procesu ratifikace Lisabonské smlouvy?

Přímo proces ratifikace jsme zatím neřešili. Zmínka o smlouvě sice již několikrát padla, ale momentálně je důležitější ekonomická krize, jež je spíše na pořadu dne.

Například teď budeme hlasovat o deklaraci o vztazích se Spojenými státy a krize tam zase hraje určitý mainstream. Lisabon je tedy trochu upozaděn, ale určitě je to dobrý námět do diskuze.

Protože mám tu čest tě již trochu znát, vím, že se kromě politiky a diplomacie zajímáš i o jiné věci. Dovolím si tedy malé sportovní okénko, které jistě potěší velkou část delegátů. Jak dopadne letošní hokejová extraliga?

Tak první místo je celkem zřejmé – vyhraje Pardubice (*dodávat, odkud Lucka pochází, není nutné, pozn. red.*). Dále asi Sparta nebo Slavia, tedy některý z pražských týmů. Nechtěla bych tam ani jeden, ale z těch dvou radši Spartu.

Poslední a nezbytná otázka. Jak hodnotíš předsednictvo Rady EU?

Proti loňsku tam chybí Jakub Kulhánek, který je samozřejmě nenahraditelný. Jinak si ale celé předsednictvo vede dobře a všichni jsme s ním spokojeni.

-dj-

Fotogalerie

Fotogalerie

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by the North
Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner
Modelu NATO

Generální partner
Modelu EU

NIZOZEMSKÉ VELVYSLANECTVÍ

Hlavní partner
Modelu EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

Univerzitní partner

Partner zahájení

Partner jednání

Partnerské město

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databází ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Michaela Baginová, tel.: 721 711 293; zástupkyně šéfredaktorky: Tereza Jermanová, tel.: 775 281 971; e-mail: chronicle@amo.cz; anglická sekce: Michal Pečeňa; odborná spolupráce: Hana Bojďová, Martina Braunová, Vít Dostál, Dominik Jandl, Ivana Jemelková, Tereza Jermanová (tj), Luděk Mohr, Vít Nejedlo, Michal Pečeňa, Daniela Zrucká (dz); technická spolupráce: Michaela Petrová; fotografie: Hana Bojďová, Zuzana Fialová, Petr Gottfried.